



...

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

2.Mf.31.128/2023/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Simon és Mester Ügyvédi Iroda (Cím4, eljáró ügyvéd: dr. Simon Gábor) által képviselt **Felperes1** (Cím1) felperesnek a dr. Ladányi Tamás ügyvéd (cím6) által képviselt **Alperes1** (Cím2) alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei tárgyában indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 22.M.70.273/2023/12. számú ítélete ellen az alperes által 13. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 350.000 (háromszázötvenezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az állam javára a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára 526.658 (ötszázhuszonhatezer-hatszázötvennyolc) forint fellebbezési eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság határozata és az általa megállapított tényállás

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2023. április 13. napján meghozott 22.M.70.273/2022/12. számú ítéletével 6.222.685 forint elmaradt munkabér, 360.542 forint elmaradt cafetéria és a késedelmi kamat, továbbá 500.000 forint + áfa perköltség megfizetésére kötelezte az alperest.

[2] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperessel szemben a szerv (a továbbiakban: szerv) 2018-ban piacfelügyeleti eljárást indított a 2014. és 2016. év közötti tevékenységével összefüggésben. Az eljárás alapján az szerv a 2018. november 26-án hozott határozatával eltiltotta a felperest a függő ügynöki tevékenységtől, majd a 2020. március 27-i szerv ügyszáma/2020. számú határozatával 90.000.000 forint pénzbírsággal sújtotta.

[3] A felperes a határozattal szemben keresetet terjesztett elő, amit a Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság a 106.K.705.002/2020/37. számú ítéletével elutasított. A felperes fellebbezése alapján a Kúria a 2022. november 24-én meghozott Kf.VI.35.166/2022/11. sorszámú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a piacfelügyeleti bírságra vonatkozó részében megváltoztatta, az szerv határozatát ebben a körben megsemmisítette és a hatóságot új eljárásra kötelezte.

[4] A felperes az alperessel 2021. november 9-én létesített határozatlan idejű munkaviszonyt senior befektetési menedzser munkakörre. A felperes munkabére 2022. április 1-jétől havi 1.000.000 forint volt, amely mellett havi 38.220 forint cafetéria ellátás illette meg.

[5] A NAV 2022. július 20-án az szerv határozattal összefüggésben 90.535.090 forint összegű tartozás, munkabérből való letiltása iránt megkeresést nyújtott be az alpereshez. Emiatt 2022. július 21-én megbeszélés zajlott név alperesi HR igazgató, továbbá név1 alperesi jogi igazgató és a felperes részvételével. A felperes tájékoztatta a 2014-2016. évi tevékenységéről az alperes képviselőit, elmondva, hogy veszteséges befektetés miatt jelentették fel az szerv-nél és ezzel függött össze a 2020-ban kiszabott piacfelügyeleti bírság. A felperes tájékoztatta a munkáltató képviselőit a közigazgatási per akkori állásáról és arról, hogy álláspontja szerint ez az alperessel létesített munkaviszonyát nem érintette.

[6] 2022. július 27-én újabb megbeszélés történt, mely során az alperes a 2020. április 28-án megjelent www.portfolio.hu oldalon közzétett újságcikk kapcsán kért tájékoztatást. A felperes közölte, hogy a hivatkozott cikkben megjelölt Felperes1 nevű személy azonos vele, azonban vitatta a cikkben közölt állítások jelentős részét, továbbra is az szerv-vel szemben indított közigazgatási perre hivatkozva.

[7] Az alperes ezen a napon azonnali hatályú felmondást közölt a felperessel. Az indokolás azt tartalmazta, hogy a felperes megsértette a Munka törvénykönyvéről szóló 2012.

évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat, mivel az szerv megállapítása szerint jogszabályba ütköző módon huzamos ideig befektetési, szolgáltatási tevékenység végzésére Magyarországon engedéllyel nem rendelkező befektetési vállalkozások javára végzett közvetítői tevékenységet, és e tevékenysége miatt magyar befektetők jelentős veszteséget szenvedtek el. Az alperes mindezt úgy értékelte, hogy ez a magatartás a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tette.

[8] Az elsőfokú bíróság az előbbi tényállás alapján alaposnak találta a felperes keresetét, amely az azonnali hatályú felmondás jogellenességével összefüggő jogkövetkezmények alkalmazására irányult az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdése alapján. Az Mt. 64. § (1) bekezdés c) pontjára, (2) bekezdésére és a 78. § (1), (2) bekezdésére utalva kifejtette, hogy a perben az alperes érdekében állt annak a bizonyítása, hogy a felperes a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tevő magatartást tanúsított és ezzel kapcsolatban az alperes határidőben gyakorolta a jogviszony megszüntetése jogát.

[9] Az indokolás szövegéből következően az alperes egyértelműen a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tevő magatartásra hivatkozott. Konkrétan az szerv a 2020. március 27-i határozatában megállapított, felügyeleti eljárással érintett felperesi magatartást jelölte meg.

[10] Az elsőfokú bíróság azt is rögzítette, hogy ellentétben a jelen perbeli ellenkérelemmel, az alperes bizalomvesztésre, illetve az együttműködési és tájékoztatási kötelezettség megszegésére, annak részeként az Mt. 6. §-ában foglaltak megsértésére az azonnali hatályú felmondás indokolásában nem hivatkozott. Tekintettel arra, hogy a felmondás írásbeli indokai utóbb a perben nem bővíthetők, ezért a munkaügyi per keretei sem léphettek túl az írásbeli indokolásban foglaltakat, figyelemmel az MK 95. számú állásfoglalásban kifejtettekre.

[11] Az alperes az azonnali hatályú felmondásban nem hivatkozott a tájékoztatási és az együttműködési kötelezettség megsértésére, ezért nem lehetett figyelembe venni a mulasztásban megnyilvánuló folyamatos kötelezettségzegéssel kapcsolatos perbeli érvelését sem. Emiatt alaptalan volt az objektív határidővel kapcsolatos alperesi hivatkozás is.

[12] Az elsőfokú bíróság nem találta alkalmazhatónak a bűncselekmények büntethetőségének elévülésével kapcsolatos szabályozást sem, mivel ehhez szükséges, hogy az érintett munkavállalót az adott bűncselekmény elkövetésében marasztaló jogerős bírósági ítélet álljon rendelkezésre. Jelen perbeli esetben azonban ilyen határozatra az alperes nem hivatkozott. Önmagában egy büntetőeljárás, amelynek a tényét nem is igazolta az alperes a perben, nem alapozhatta meg az ezzel kapcsolatos határidő számítását (BH2003.23.).

[13] Az azonnali hatályú felmondás indokaként azt sem lehetett figyelembe venni, hogy az alperes abban utalt a felperes további foglalkoztatásának reputációs kockázatára. Ez ugyanis nem egy önálló indok volt és az bizalomvesztésként sem volt értékelhető.

[14] Mindezek alapján azt kellett irányadónak tekinteni, hogy az azonnali hatályú felmondás indoka a felperes szerv vizsgálatával érintett, 2014-2016. években kifejtett magatartása volt. E magatartásról az szerv 2020. március 27-én állapította meg, hogy az jogosulatlan közvetítői tevékenységnek minősült. Az alperes e magatartás, mint felmondási ok bekövetkezésétől számított több mint egy év elteltével gyakorolta az azonnali hatályú felmondás jogát, vagyis a jognyilatkozatra az objektív határidőn túl került sor, az elkésztnek minősült, tehát jogellenes volt.

[15] Az elsőfokú bíróság a keresetnek megfelelően alkalmazta az Mt. 82. § (1), (2) bekezdése szerinti jogkövetkezményeket, utalva arra, hogy az összecszerúségeket a perben az alperes nem vitatta. Mellőzte név HR igazgató tanúkénti meghallgatását arra hivatkozva, hogy az azonnali hatályú felmondás indokának tartalmára, illetve a jognyilatkozat elkészttségére a per adataiból egyértelmű következtetéseket lehetett levonni. Ebből a szempontból a 2022. július 22-i megbeszélésen törtéteknek nem volt a per elbírálására kiható jelentősége.

Az alperes fellebbezése

[16] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetet elutasító érdemi döntés meghozatalát kérte. A másodlagos fellebbezés az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítására irányult. Az alperes fellebbezésében első- és másodfokú perköltségigényt is érvényesített.

[17] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság az Mt. 78. § (1), (2) bekezdése és 64. § (1) bekezdés c) pontja megsértésével hozott érdemi döntést. Tévesen állapította meg az azonnali hatályú felmondás elkészttségét, figyelemmel a szubjektív és az objektív határidőre is.

[18] Az azonnali hatályú felmondásra felperesi kötelezettségszegés, konkrétan a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása miatt került sor. Ez a mulasztás folyamatosan fennállt 2022. július 22-ig, amikor a megbeszélésen a felperes közölte az szerv eljárásával kapcsolatos tényeket. Eddig az időpontig e kötelezettségének nem tett eleget, tehát folyamatosan fennállt a kötelezettség elmulasztásával kapcsolatos mulasztás, ami állapot cselekménynek minősült. A folyamatos kötelezettségszegés alapján az objektív határidő elmulasztása nem merülhetett fel. E körben az alperes hivatkozott az Mt. 6. § (1) bekezdésére és a Ptk. 1:4. § (2) bekezdésére is.

[19] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen foglalt állást a bűncselekmény elkövetése esetén irányadó joggyakorlási határidő kérdésében is. A felperes esetében ugyanis a jogosulatlan befektetési tevékenységgel kapcsolatban felmerülhet bűncselekmény elkövetésének az alapos gyanúja. Ezzel összefüggésben hivatkozott az azonnali hatályú felmondásban az szerv közleményre, amely kifejezetten tartalmazott büntetőeljárással kapcsolatos adatokat is. Erről a felperes is nyilatkozott a 2022. július 22-i megbeszélésen. Az szerv a közleménye szerint tett feljelentést az ügyészségen, melyre tekintettel a Btk. 28. § (1) bekezdése értelmében az elévülés félbeszakadt és ezt értékelni kellett a jognyilatkozat határideje tekintetében. A bűncselekmény elkövetése esetén az azonnali hatályú felmondás joga a büntethetőség elévüléséig gyakorolható, ami a perbeli esetben még nem következett be. Az alperes ezzel összefüggésben az EBH1999.147 számú elvi határozat alapján arra is hivatkozott, hogy bűncselekmény alapos gyanúja is megalapozhatja a munkaviszony azonnali hatállyal történő megszüntetését.

[20] Az elsőfokú bíróság jogszabálysértően foglalt állást az azonnali hatályú felmondás tartalmát illetően is. A felperes magatartása idézte elő azt a helyzetet, hogy a munkaviszonya fenntartása lehetetlenné vált. A felperes ugyanis megszegte az Mt. 6. § (2) és (4) bekezdésében rögzített együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét, hiszen 2021. november 9-én, vagyis a munkaviszony létesítésekor nem tájékoztatta az alperest sem az ellene indult hatósági eljárásról, illetve később a kiszabott bírságról sem.

[21] Az alperes csak részben alapította az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontjára az azonnali hatályú felmondást, mivel a közel három oldal terjedelmű indokolásból világosan megállapítható, hogy azt is sérelmezte, a felperest piacfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezték és megtiltották számára a közvetítői tevékenység végzését. Azt is sérelmezte továbbá, hogy az üggyel kapcsolatban büntetőeljárás indult. Mindezek alapján az indokolás kellően világos, egyértelmű. A felperes számára is világos volt a sérelmezett magatartás mibenléte, vagyis a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása, a kiszabott szerv bírság és a közvetítői tevékenységtől való eltiltás, továbbá a büntetőeljárás. Az előbbi események együttesen ahhoz vezettek, hogy a munkaviszony a továbbiakban nem volt fenntartható. Az alperes bizalma alapvetően megingott a felperesben, akinek az alkalmazása egy potenciális kockázatot jelentett számára.

[22] Az alperes fő tevékenysége a pénzügyi közvetítés és a portfóliókezelés. A felperest szenior befektetési menedzser munkakörben alkalmazták, ezért alappal várták el, hogy erkölcsi és szakmai szempontból feddhetetlen legyen. Mindez egyezett a munkáltató jogos gazdasági érdekével és a munkaviszony céljával is, figyelemmel arra, hogy a munkaviszony egy tartós, bizalmi jogviszony. A felperessel szemben lefolytatott szerv eljárás miatt az alperes bizalma alappal rendült meg, emellett a felperes további foglalkoztatása a jóhírnevét is veszélyeztette.

[23] Az elsőfokú bíróságnak az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja alapján is vizsgálnia kellett volna az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét. Az indokolásból ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy az a tájékoztatási kötelezettség megsértésére is vonatkozott, hiszen az alperes a tényállás tisztázása érdekében kénytelen volt más forrásból is tájékozódni. A BH2019.178. számú döntésből és a Kúria Mfv.10.334/2018/3. számú precedensképes határozatából következően az azonnali hatályú felmondást a tartalma alapján kellett volna elbírálni. Azt is figyelembe kellett volna venni, hogy több felmondási indok közül akár egyetlen indok jogszerűsége is megalapozhatja az intézkedést (BH1995.610.).

[24] Az Mt. 31. §-a alapján alkalmazandó, a Ptk. 6:8. § (1) bekezdése, ebből következően az indokolás tartalmazta a tájékoztatási kötelezettség megszegését és a bizalomvesztést is. Ezért az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes megállapításai, következtetései nem voltak megalapozottak.

[25] Az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 279. § (1) bekezdését is, mert a rendelkezésre álló bizonyítékokat tévesen, okszerűtlenül mérlegelte. Az indokolás szövegének helyes értelmezése ugyanis ellentétes következtetésre vezet. A Pp. 265. § (1) bekezdésével és 276. § (1), (5) bekezdésével ellentétes volt név tanúkénti meghallgatásának a mellőzése is, mivel a tanú érdemben tudott volna nyilatkozni arra, hogy a felperes munkaviszonya miért nem volt fenntartható, illetve mi hangzott el a 2022. július 22-i megbeszélésen.

[26] Az alperes az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelmét arra az esetre terjesztette elő, amennyiben az általa hivatkozott eljárási szabálysértések következményei nem orvosolhatók a fellebbezési eljárásban.

A felperes fellebbezési ellenkérelme

[27] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

[28] Érvelése szerint az objektív határidőt illetően az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a tényeket és azokból helyes jogi következtetésekre jutott. Az alperes ugyanis az azonnali hatályú felmondás indokolásában a tájékoztatási- és az együttműködési kötelezettség megszegését nem jelölte meg, így az ezzel kapcsolatos alperesi hivatkozások iratellenesnek minősültek. Az azonnali hatályú felmondás indokolása még említés szintjén sem tartalmazta az előbbieket, illetve a bizalomvesztést sem.

[29] Az alperes az szerv által szankcionált, 2014-2016-os magatartások miatt élt az azonnali hatályú felmondással, ezzel kapcsolatban azonban egyértelmű volt az objektív, egyéves jogvesztő határidő elmulasztása. Ez a határidő már a munkaviszony létesítésekor is eltelt. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az Mt. 78. § (2) bekezdése szerinti határidő megsértését.

[30] A bűncselekmény büntethetőségével kapcsolatos határidőt sem lehetett figyelembe venni. E körben is helytállóan fejtette ki az elsőfokú bíróság a jogi álláspontját és helyesen következtetett arra a jogszabály alapján, hogy kizárólag jogerősen elbírált bűncselekmény esetén alkalmazható a törvény ezen fordulata. Az alperes által hivatkozott BH1995.681. számú döntés azért nem bírt jelentőséggel, mivel jelen perben még a büntetőeljárásra vonatkozóan sem állt rendelkezésre bizonyíték. Az alperes a perben hivatkozott alapos gyanút az szerv által közölt közleményre, újságcikkre alapította. Azonban az ezzel kapcsolatos állítását nem bizonyította, a nyomozóhatóság pedig nem közölt alapos gyanút a felperessel. Az alperesi fellebbezésben hivatkozott EBH1999.147. számú ügy sem volt jelen perben alkalmazható, mivel annak tényállása semmilyen hasonlóságot nem mutatott jelen perrel.

[31] Az azonnali hatályú felmondás indokainak érdemét illetően helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság a tényeket, ennek részeként azt, hogy az alperes kizárólag az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontjára alapította a jognyilatkozatát, abban konkrétan az szerv határozatában hivatkozott magatartást jelölte meg. Megjegyzendő ugyanakkor, hogy amennyiben az alperes meg is jelölte volna a bizalomvesztést, illetőleg a tájékoztatási és együttműködési kötelezettség megszegését, úgy azok nem minősültek volna az Mt. 78. § (1) bekezdése b) pontja szerinti magatartásként, mivel az ilyen indok csak a munkaviszonnyal össze nem függő kötelezettségre vonatkozhat.

[32] Az alperes nem hivatkozott az Mt. 6. § (2), (4) bekezdésében foglaltakra sem. Az Mt. hivatkozott rendelkezése teljesen eltérő tényállás és magatartás esetén alkalmazható. Az alperes munkaviszonnyal összefüggő kötelezettségszegésre még említés szintjén sem hivatkozott. Abban kifejezetten az azonnali hatályú felmondást megelőző beszélgetésben foglaltakat és történeteket rögzítette, az szerv közleményt szó szerint idézte és a reputációs kockázatra utalt. Az azonnali hatályú felmondás indokolása nem tartalmaz olyan leírást, elemet, amiből az elsőfokú bíróságétól eltérő következtetésre lehet jutni. Ezzel összefüggésben az alperes a perben és a fellebbezésében is csupán általánosságban fogalmazott.

[33] A BH2019.178. határozat sem volt jelen ügyben alkalmazható, mivel az adott ügyben a munkáltató részletesen leírta azt a magatartást, amelyet a bíróság a tartalma szerint bírált el az Mt. 78. § (1) bekezdése alkalmazása körében. Azonban az adott ügyben nem a bíróságnak kellett kikövetkeztetnie az indokokat. Jelen ügyben az alperes által a perben állított tartalom hiányzik az azonnali hatályú felmondás indokolásából, azt lényegében a perben próbálta meg pótolni az alperes. Ez azonban ellentétes az Mt. 15. § (4) bekezdésében

foglaltakkal, mert az írásban közölt indokok utóbb nem bővíthetők. Erre vonatkozóan is helyesen fejtette ki álláspontját az elsőfokú bíróság.

[34] A fellebbezésben hivatkozott egyéb határozatok sem mutattak érdemi hasonlóságot jelen jogvitával, ezért azok alkalmazására sem volt lehetőség. Az elsőfokú bíróság helyes indokok alapján mellőzte a HR igazgató tanúkénti meghallgatását is, az ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó eljárási szabálysértés pedig nem történt.

[35] A felperes csatlakozó fellebbezést is előterjesztett, amelyet a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.128/2023/5. számú – jogerőre emelkedett - végzésével elutasított.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[36] Az alperes fellebbezése alaptalan.

[37] Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást a per adataival egyezően állapította meg és helytálló jogi következtetések alapján érdemben megalapozott döntést hozott. Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó, az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértés a fellebbezés alapján nem volt megállapítható.

[38] A felperes a perben az azonnali hatályú felmondás jogellenessége körében az elkésztésre is hivatkozott, ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor elsődlegesen ebben a kérdésben foglalt állást az Mt. 78. § (2) bekezdése alkalmazásával. Az elkésztés alapvetően befolyásolta a per érdemi elbírálását, mert a munkaviszony megszüntetése, az Mt. 78. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek vizsgálata nélkül is jogellenesnek minősül, amennyiben az azonnali hatályú felmondásra a törvényben meghatározott határidő elmulasztásával kerül sor.

[39] Az Mt. 78. § (2) bekezdése értelmében az azonnali hatályú felmondás jogát az ennek alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított 15 napon, legfeljebb azonban az ok bekövetkeztétől számított egy éven belül, bűncselekmény elkövetése esetén pedig a büntethetőség elévüléséig lehet gyakorolni.

[40] Annak vizsgálata során, hogy az általa sérelmezett felperesi magatartáshoz képest az alperes határidőben gyakorolta-e az azonnali hatályú felmondás jogát, nem volt mellőzhető az indokolásban foglaltak értékelése, az indokolás alapját képező okok beazonosítása. Az elsőfokú bíróság ebben a kérdésben a Pp. 279. § (1) bekezdése megsértése

nélkül, helytállóan vette figyelembe a bizonyítékokat és megalapozott következtetésekre jutott.

[41] Az Mt. 64. § (2) bekezdése az azonnali hatályú felmondások tekintetében is alkalmazandó. Ez alapján a megszüntetés okának az indokolásból világosan ki kell tűnnie, a megszüntető jognyilatkozat indokának valóságát és okszerűségét pedig a nyilatkozattevő bizonyítja. Az Mt. 22.§ (5) bekezdése értelmében a munkáltató az egyoldalú jognyilatkozatát köteles írásban indokolni. E szabályok értelmezése körében irányadó az MK 95. számú állásfoglalás, amely a munkáltató által kibocsátott azonnali hatályú felmondás esetén is alkalmazandó. Az állásfoglalás szerint az indokolás írásbeliségével, vagyis az alaki követelményekkel az a jogalkotó célja, hogy a munkavállaló a felmondás közlését követően az indokokat nyomban megismerhesse és ellenőrizhesse, illetve módja legyen azt vitatni, cáfolni. Ezért az alakisággal kapcsolatos követelmények nem mellőzhetők, az írásban közölt indokok utóbb nem módosíthatók és nem bővíthetők.

[42] Az előbbiekre tekintettel az alperes a perben nem csupán az általa sérelmezett magatartás körében, de a határidőkkel kapcsolatban sem hivatkozhatott alappal az együttműködési- és tájékoztatási kötelezettség folyamatos megszegésére, illetve bizalomvesztésre, mert a felperessel közölt azonnali hatályú felmondás ilyen indokokat, még közvetett utalás szintjén sem tartalmazott.

[43] Az alperes az indokolásban valóban részletezte, hogy mikor szerzett tudomást az azonnali hatályú felmondásban sérelmezett felperesi magatartásról, azonban a jognyilatkozat indokaként nem a tájékoztatás, együttműködés elmaradására, illetve bizalomvesztésre, hanem az szerv hatósági eljárásával érintett magatartásra, vagyis a tilalmazott közvetítői tevékenységre hivatkozott. Az indokolás egyebek között azt tartalmazta, hogy a „...Munkáltató megítélése szerint azzal, hogy a munkavállaló az szerv megállapítása szerint

i) jogszabályba ütköző módon, huzamosabb ideig közvetítői tevékenységet folytatott, befektetési, szolgáltatási tevékenység végzésére Magyarországon engedéllyel nem rendelkező befektetési vállalkozások javára, továbbá

ii) tevékenysége miatt magyar befektetők jelentős veszteséget szenvedtek el, a munkavállaló olyan magatartást tanúsított, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi, ezért a munkáltató a munkaviszony azonnali hatályú felmondással való megszüntetéséről döntött.” Az alperes az indokolásban ezen kívül a NAV munkabér letiltási kérelmére, a felek közötti megbeszéléseken elhangzottakra és az szerv 2019. január 8-i közleményének tartalmára hivatkozott.

[44] Az előbbi megfogalmazásból tehát – a Ptk. 6:8. §-át is figyelembe véve - egyértelműen az következett, hogy az alperes kifejezetten az szerv által vizsgált és

sérelmezett magatartás és nem az ehhez kapcsolódó együttműködés és tájékoztatás elmaradása, illetve nem bizalomvesztés miatt szüntette meg a felperes munkaviszonyát.

[45] Az Mt. Kommentár szerint az objektív határidő tekintetében is figyelembe kell venni a magatartások folyamatosságát (EBH2000.246.). Jelen perbeli esetben azonban az alperes nem egy, az azonnali hatályú felmondásig folyamatos magatartást, hanem az szerv vizsgálatával érintett konkrét, 2014- és 2016. években történt befejezett magatartást jelölt meg. Ezért a folyamatos kötelezettségszegéssel kapcsolatos bírói gyakorlat nem volt alkalmazható.

[46] Az előbbieken kifejtettek szerint helyes volt az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy a 2022. július 27-i felmondáshoz képest több évvel korábban történt magatartás kapcsán az objektív jogvesztő határidő eltelt, függetlenül attól, hogy az alperes ezekről az eseményekről, mikor szerzett tudomást. Ezen nem változtatott az sem, hogy az alperes hivatkozott az szerv 2020. március 27-i határozatára is, mert valójában nem ez a határozat, hanem az abban rögzített magatartás volt a felmondási indok. Ugyanakkor az szerv határozatához képest is eltelt az egyéves objektív jogvesztő határidő.

[47] Helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság azt is, hogy a bűncselekmény elkövetésével és a bűncselekmény büntethetőségéhez fűződő határidő számításával kapcsolatos szabályozás csak abban az esetben alkalmazható, amennyiben a munkavállaló terhére rótt felmondási indokkal egyező magatartás alapján jogerős ítélet állapította meg a bűncselekmény elkövetését (BH2000.323.). Ezért egy feltételezett és nem igazolt büntetőeljárás nem adott alapot a bűncselekmény büntethetőségéhez kapcsolódó határidő alkalmazására.

[48] Az összefoglaló indokolással kapcsolatban kifejtett fellebbezési érvelés is alaptalan volt. Az alperes ugyanis nem összefoglaló indokokat jelölt meg, hanem teljesen világosan és egyértelműen az szerv közleményét szó szerint idézve, azt a magatartást jelölte meg az azonnali hatályú felmondás indokaként, amely miatt a hatóság eljárást folytatott a felperessel szemben. Mindez nem minősült olyan összefoglaló indoknak, amely alapján az együttműködési, tájékoztatási kötelezettség vagy a bizalomvesztés is értékelhető. Ez az értelmezés az írásban közölt indokolás bővítését eredményezte volna, ami a fentebb kifejtettek szerint jogszabállyal ellentétes.

[49] Az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondásban rögzített írásbeli indokokat helyesen értelmezte és megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes az objektív jogvesztő határidőn túl gyakorolta az azonnali hatályú felmondás jogát. A jognyilatkozat önmagában emiatt jogellenesnek minősült, függetlenül attól, hogy az indokolásban rögzített magatartás megfelelt-e az Mt. 78. § (1) bekezdésében meghatározottaknak. Ezért nem volt jelentősége annak a bírói gyakorlatnak, mely szerint több felmondási indok esetén akár egyetlen indok is megalapozhatja a jognyilatkozat jogszerűségét. Hasonló okból nem volt jelentősége a perben az alperes érvelésének azzal

kapcsolatban, hogy szükség esetén a bíróságnak külön kell vizsgálnia az Mt. 78. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján meghatározott magatartást és a jognyilatkozatot a tartalma szerint kell elbírálni. A felperes felróható magatartásával kapcsolatos, a Ptk. 1:4. §-ára alapított fellebbezési érvelés sem befolyásolta a jogvita elbírálását. A másodfokú bíróság egyetértett név HR vezető tanúkénti meghallgatásának mellőzésével is, annak indokait is helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság az ítéletében.

[50] A fentiekre tekintettel az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét – helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[51] A felperes fellebbezési eljárásban pernyertes lett. A fellebbezési ellenkérelmében a perköltségét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján számította fel 350.000 forint + áfa összegben a becsatolt megbízási szerződésre hivatkozva. A másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperes által fizetendő másodfokú perköltséget az igazolt költségfelszámítással egyezően határozta meg.

[52] A fellebbezési illetékre vonatkozó rendelkezés a fellebbezett pertárgyérték (6.222.685 + 360.542 forint) alapján az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésén és 78. § (4) bekezdésén alapult, figyelemmel a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2a) bekezdésére.

[53] A másodfokú bíróság tájékoztatja az alperest, hogy az illetéket a NAV 10032000-01070044-09060018 illetékbevételi számlájára kell befizetni, a közleményben fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

Budapest, 2023. október 31.

dr. Orosz Andrea s.k.

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.

dr. Szalai Beatrix s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró